

Μυτιλήνιος.

Ἡ πρώτη ἐκδοθεῖσα
Ἐν Μυτιλήνῃ Ἐφημερίς

Διευθυντῆς καὶ Ἰδιοκτῆτης
Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον
Ὀδὸς Σαρῆ-Μπαμπᾶ ἀρ. 36.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συνδρομὴ δι' ἓν ἔτος

Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν μετῆγία 2.
Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 10.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου παράδες εἴκοσι

Συνδρομὴ δι' ἕξ μῆνας

Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν μετῆγία 25.
Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 6.

Ἄγγελια καὶ διαφημίσεις κατ' ἀποκοπήν

Διαχειριστῆς **ΕΠ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ**

ΕΤΟΣ Α'.

§

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 Μαΐου 1909.

§

ΑΡΙΘ. 11.

Χαμένες ὀμιλίαι καὶ σοβαρὲς κ' ἀστεῖαι

—ο—

Θ.—Ὁ κόσμος σ' ἀποθύμησε,
βρὲ Μαριγλῆ τεμπέλη·
πάμε λοιπὸν νὰ μὲ τὰ πῆς
στοῦ φίλου Γιανναρέλη.

Μ.—Νὰ κάτσω, φίλε, δὲν μπορῶ.

Θ.—Γιατί, βρὲ φίλε λέρα;

Μ.—Γιατ' ἤθελα τὸ γύρο μου
νὰ κάνω ὡς τῆ Γέρα.

Θ.—Μὴν πᾶς στὴ Γέρα, κ' ἄδικα
τὸν κόπο σου θὰ χάσης,
γιατὶ κανένα δὲ θὰ ἔρῃς,
καὶ μοναχὸς θὰ σκάτῃς.

Μ.—Μὰ μήπως ἐγείναν σφαγαὶ
καὶ πᾶν εἰ Γεραγῶτες;

Θ.—Ὅχι· μόν' ἔρθαν ὅλοι ἐδῶ
νὰ πάρουν τὸ χαβᾶ τους.

κ' ἂν θέλῃς γύρο, φέρετε
τῆς ἐλεγκᾶν σου μπότες·
καὶ τράβα πιάστε τοὺς Σμυρνιαῖς
καὶ ζούλα τὸν παρᾶ τους.

Μ.—Πολὺ καλά. Μὰ πότε πιά,
θὰ κάνω πατινάδα

στῆς Γέρας τὰ παχιὰ χωριά;

Θ.—Τὴν ἀλλῆ ἐβδομάδα.

Μ.—Ἀχ, πῶς πολέυσα στοῦ Ἐγιοῦπ
νὰ βροῖκουμον τὴν τελετῆ!...

Θ.—Ἀς πῆγαινε.

Μ.—Ἀδύνατον
Θ.—Δὲ μᾶς μαθαίνεις τὸ γιατί;

Μ.—Γιατ' ἔπρεπε ὡς ρέπορτερ
κ' ἐγὼ νὰ πιάσω θέσι,
κ' εἶμαι πιασμένος, ὡς γνωστὸν
ἀπ' ἀναπαράδιᾶ·
πλὴν τούτου δὲ χρειάζουμον
παράδες καὶ γιὰ φέσι,
νὰ μὴ μὲ κοροϊδεύουνε
τῆς Πόλης τὰ παιδιᾶ.

Γιατ' ὅλοι πρέπει τώρα πιά
φετάκι νὰ φορέσουμε
πρὸς δὲ καὶ κάλτσες πράσινες
καὶ κίτρινα σακάκια,
καὶ μιὰ πατρίδα ὅλοι μας
κοινῇ ν' ἀποτελέσουμε
καὶ φερετζὲ τὰ θηλυκὰ
νὰ βάλουν, καὶ γιατμάκια.

Καὶ τώρα ποῦ γι' αὐτὰ μιλῶ
αἰσθάνομαι στὰ στήθη
πυρίπουν ἐνθουσιασμὸν
καὶ παραδόξους τάσεις,
καὶ μ' ἐρχεται νὰ ἐπιβῶ
στὰ κεχηγνῶτα πλήθη,
κ' ὡς Δὸν Κιχώτης πολμηρᾶς
νὰ κάνω παρελάσεις.

Θ.—Στὸ στόμα σου πιά βούλα
καὶ μ' ἐρχεται ἀνεγούλα.

Μ.—Πᾶμε λοιπὸν στὸν καφενέ.
Θ.—Νὰ ματτε κιόλας κουνενέ,
Μ.—Τί νέα θέλεις τώρα,
ἀγάπη μου Θεδώρα;

Θ.—Λέγε μου, τί πολίτευμα
διέπει τὴν Τουρκία;
ἔχουμε τώρα Σύνταγμα
ἢ Ἀπολυταρχία;

Μ.—Χριστέ μου!! Καλῶς ὦριτες,
φρέσκος ἀπὸ τῆ Μόρια....
Ἐπύ, καθὼς κατάλαβα,
ζῆς ἀπ' τὸν κόσμον χῶρια.

Σύνταγμα εἶναι... Σύνταγμααα...
τὸ μάθανε κ' οἱ ποντικοί.

Θ.—Καὶ πόθεν τὸ τεκμαίρεται
βρὲ Μαριγλῆ μου τεριακῆ;

Μ.—Μ' αὐτὴν σου τὴν ἐρώτησιν,
ποῦ κάνει με νὰ φριξῶ,
ζητεῖς τὴν στρογγυλότητα
τοῦ κύκλου ν' ἀποδείψω.

Ἐν τούτοις, γιὰ χατῆρι σου
θὰ προσπαθῶσω πάλι,
ἂν κ' ὁ καθεὶς θὰ μᾶς γελαῖ
κ' εἶναι γτροπῆ μεγάλη.

ΠΡΩΤΟΝ γυρο ἂν ἐγὼς νὰ κάνης
σὰ νυχτώπη, στὰ σοκάκια,
θὰ τὸ ὄης τί τραγουδοῦνε
καὶ τὰ πιὸ μικρὰ παιδάκια.

Γιατατὶν φωνάζουν ὄλοι
Χουριέτι κι' Ἀνταλέτι,
καὶ νὰ τὸ πιστέψης πρέπει
μὲ χωρὶς πολὺ σικλέτι.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ τὰ φύλλα πλέον
ἀσφαλῶς τὸ θεβαιωνουν,
καὶ κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει
γιὰ τὰ ὄσα μᾶς δηλώνουν.

γιατὶ γένηκε καὶ πάει
ἡ ἐλευθεροτυπία,
κι' ὄλοι πατρικὰ μιλῶνε
δίχως ῥόθο καὶ δειλία.

ΤΡΙΤΟΝ ἂν ἀλήθεια εἶναι
ὄσα λέν οἱ διαβατμένοι,
πὼς δὲ στέκει δίχως αἷμα
λευτεριά στερεωμένη,

δόξα τῷ Θεῷ, κολλίγα,
στ' Ἀδὰνα καὶ στὴν Ταρτό
καὶ δι' ἕξρω ποῦ ἀκόμα
χύθηκ' αἷμα περισσό.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ψηφίζει νόμους
ὁ χορὸς τῶν βουλευτῶν,
κ' ἐψηφίστη νόμος πρώτος
ὁ κατὰ τῶν ἀλητῶν.

Πλὴν ἐδῶ νὰ σημειώσω
κάτι μελανὸν ὄφειλω,
πὼς καμτσίκι θὰ δουλεύη
στοὺς ἀλήτας ἀντὶ ξύλο,

καὶ καθὼς γνωρίζουν ὄλοι,
κι' ἀπὸ κάτω ἀπ' τὰ καβάδια
τὸ καμτσίκι καταλείπει
κάπως μελανὰ σημάδια...

ΠΕΜΠΤΟΝ μετὰ τρανοτάτης
προσελήρηθη εὐστοχίας
ὁ πολὺς ὁ Γεωργαντζόγλου
ὕπουργός τῆς Γεωργίας.

Τοῦτο δὲ μᾶς κολακεύει
καὶ μᾶς κάμει νὰ φρονοῦμε
πὼς σὲ Σύνταγμα βαρβάρτο
ἀπὸ ὄω καὶ μπρὸς θὰ ζοῦμε.

Σκέψου πλὴν καὶ κάτι ἄλλο
—δειγμὰ τῆς ἐλευθερίας—
πόσο ταιριατὰ πηγαίνουν
Γεωργαντζόγλου—Γεωργίας.

Ἔτσι, πιὸ καλὰ θὰ ἦταν,
ἄκρε φίλε τῆς φακῆς,
ἂν καὶ τῆς Δικαιοσύνης
ἐξελέγετο ὁ Χακκῆς.

Δυὸ ἀκόμα ὑπουργεῖα
ἂν φυτρῶναν στὸ μειντάνι,
Σβελτοσύνης γιὰ τὸ Σάλτα
Καρπουζιῶν γιὰ τὸ Μποστάνη,

τότε πιὰ θὰ ξεφωνοῦτα
καὶ τρελλά θὰ τραγουδοῦτα:
Μὴ φοβάται, Μαργαρίτα,
κ' ἡ δουλειὰ μᾶς πάει ντρίτα.

ΕΚΤΟΝ ἡ καλὴ κρεμάλα
ποῦ παστρεύει κιόρ Ἀληδες,
καὶ ποῦ κάνει νὰ τὸ στρίψουν
κάθε χαριεὶ ἢ βίδες.

Κι' ἂν ξεφεύγουν ὡς τὰ τώρα
στίψη Κούρδων ματωμένων,
ποῦ βουτήχτηκαν στὸ ῥόνο
Χριστιανῶν κακογραμμένων,

ἄνταμ σέντα!.. μὲ τὸ νάμπουν
χριστιανάκια στὸ καζάνι,
μὰ τὸ ναί, κακὸ κανένα
εἰς τὸ Σύνταγμα δὲν κάνει.

ΕΒΔΟΜΟΝ. Κοιτάζεις πόση
βάζουν φρόνησι καὶ σκέψι
γιὰ τὴν τύχη τοῦ Χαμίτη
μὴν τὸν κάνουν καὶ λιγνέψι;

Νοιάζονται γιὰ τὴν Εὐρώπη
μήπως τοὺς χαρακτηρίση
ὡς σκληροὺς καὶ ἀπανθρώπους
κι' ὡς ἐκδικουμένους μίστη,

ἂν θελήσουν νὰ τὸν βάλουν
στὸ σκαμνὶ τοῦ ὑποδίκου,
καὶ κατόπι τὸν περάσουν
στὰς ἀγκάλας ἑνὸς κρίκου.

Καὶ γι' αὐτὸ σκοπεύουν, βλάμη,
νὰ τὸν ὀώσουνε ρηγάλα,
νὰ τὸν τρέφουν μὲ γιαοῦρτι
καὶ μὲ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα.

ΟΓΔΟΟΝ.....

Θ.—Φτάνει πιὰ, χαζέ,
στὸ ἔβδομον σταμάτα,
γιατὶ μοῦ τ' ἀνακάτεψες
καὶ τὰ κανες σαλάτα.

Λέγε μου δέ, πὼς ἐγειναν
οἱ Προκριματικοὶ
τῶν δύο Σωματείων μᾶς
προχθὲς τὴν Κυριακῆ.

Μ.—Καλύτερα νὰ βουβαθῶ
παρὰ νὰ βγάλω λέξι,
γιατὶ φοβοῦμαι χάλαζα
στὴν κούτρα μου μὴ ἐρέξῃ.

Ἔτσὸ δὲν ξέρεις ἀπ' αὐτὰ·
ἐγὼ πλὴν τὰ ξετκόλητα,
καὶ φρόνητιν βιωτικὴν
ἀπὸ τὸ Στέρο κόλλητα.

Θ.—Μὰ τί συμβαίνει; δὲ μοῦ λές,
κ' ἐγὼ, καλέ, νὰ μάθω;
Μ.—Θὰ σοῦ τὸ πῶ, ἀγάπη μου,
ἂν κι' ὀρρωδῶ μὴν πάθω.

Σκυλοτραβιῶνται ἀπ' τὰ μαλλιά
τὰ σωματεῖα μᾶς τὰ δυὸ,
σὰν νάχαν νὰ μοιράσουνε
τοῦ Γιαουρτῆ Χαμίτ τὸ βιό.

Ψόγο κ' ἐγὼ ἦ ἐπαινο
δὲ βιάζω ἀπὸ τὸ στόμα,
χρωματισμένο μὴ μὲ ποῦν,
ἐνῶ δὲν ἔχω χρῶμα.

Κι' ἂν θέλῃς, σώνει καὶ καλά,
κάτι νὰ πῶ, ἐρὲ μπουνταλά,
καλὰ τὰ πῆγαν κι' ἄξια
κ' ἐγὼ ἀκόμα πιὸ καλά.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ

- “Επιασες έχτες τὸ Μάη;
—Μ’ ἐπιασε.
—Πῶς...
—“Απ’ τὸ πολὺ τὸ ἀμμονιάκ πού ἔρριξε ἡ Δημορχία στοὺς δρόμους.
—Καὶ ἦταν ἀνάγκη νὰ τὸ ρίξῃ τώρα Μαγιάτικο;
—Μά... γιὰ νὰ μὴν πάθουν καμμιά ἐπιδημία ὅσοι κάνουν χαρὲς αὐτὸν τὸ μῆνα.

- ο—
Διάλογος τῆς Παρασκευῆς.
—Ποῦ θὰ πᾶμε νὰ κάνουμε τὸ Μάη;
—Στὴ Βαρεία.
—“Οχι, νὰ πᾶμε στὴ Λακέρδα.
—Ναί, ναί, στὴ Λακέρδα. Νὰ πιούμε κι’ ἀπὸ κεῖνο τὸ νερό...
—“Εγὼ δὲ θὰ πιῶ.
—Γιατί;
—Διάβασα κάποιον ἐπικηδεῖον κ’ ἔκανα πικρὸς χολές.
—“Ε, καὶ τί μὲ τοῦτο.
—Θὰ ξεράνω τὰ δέντρα τῆς Λακέρδας.

- ο—
—Δοιπὸν ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἠθώωσε τὸν Χίου;
—Ναί
—Μὰ γιατί, ἀφοῦ Ἐπιτροπὴ βουλευτῶν ἔκαμε τὴν ἐναντίαν σύστασιν.
—Διότι μέσα στὴν Ἐπιτροπὴν ἦτο καὶ ὁ Σάλ-

τας.

- “Ε, καλὰ, τί ἔχει νὰ κίνη.
—“Υποψιάστηκε ἡ ἱερὰ Σύνοδος ὅτι ὁ Σάλτας ἐποφθαλμῶ τὸν θρόνον τῆς Χίου.
—Μὰ τί, θὰ βάλῃ ὁ Σάλτας καλυμαῦσι;
—“Εν περιπτώσει ἀποτυχίας εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον....

- ο—
—Βρὲ ἀδερφέ αὐτὴ ἡ Δημορχία!... “Ας ἔβλεπα ἓνα βράδυ τὰ φανάρια ἀναμμένα...
—Τὰ φανάρια, φίλε μου, εἶναι πάντα ἀναμμένα.
—Τότε θὰ πῆ πῶς εἶμαι κοντόφωρος.
—“Επειτα γιατί δὲν ἀγοράζεις ἓνα φαναράκι νὰ τὸ παίρῃς μαζί σου.
—Φοβοῦμαι μὴ μὲ πιάσουν γιὰ ἀντισυνταγματικό.

- ο—
—“Ενας ξαπλωμένος στὴ λιακάδα διώχει μὲ τὰ χέρια τῆς μῦγες πὺν τὸν ἐνοχλοῦν.
—Βρὲ ἀδερφέ, αὐτὲς οἱ μῦγες!... οὐφ... Τὶ προοριτμὸ ἔχουν δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω.
—Γιὰ νὰ κάνουν τοὺς τεμπέληδες νὰ κουνοῦν τὰ χέρια πότε πότε.

—ο—
Εὔγε εἰς τὸν κ. Δημήτριον Ἀλεξάνδρου πρὸ βασιλῆα τῶν ψωμῶν τὰς ἰδίας τιμᾶς, ἐνῶ ὅλα τὰ ἄλλα ψωμάδικα τὰς ὑψωσαν.

(4) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ (4)

Η ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Μυθιστορία

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓ. Ι. ΤΟΠΑΛΙΔΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἐξάγω τὸ ὠρολόγιόν μου ἵνα βασιπθῶ ἐπ’ αὐτῆς τῆς ὥρας τῆς ἐμελλοῦ ἐγκαταλίψῃ τὴν Ἡλιοδόμπουσαν αἰθευτάν μου, ἐξακολουθῶν καὶ πάλιν τὴν προηγούμενην διαπλέδατίν μου. Ἦχον ἀκόμη ὑπὲρ τὴν ὑμίτιαν ὥραν, καὶ μόλον ταῦτα ἐρένετο εἰς ἐμὲ τὸ μεγαλύτερον δῶρον τὸ ὄπερ μου ἐχάριζε ἡ φύσις, καὶ ἡ παρεργασία μου μὲ ἐνεθάρρυνε νὰ σκέπτομαι περὶ τῆς στάσεως τοῦ κόσμου, παραβαλομένου μετὰ θέατρον τῆς δημοσίας παραστάσεως. Ἐγείρομαι πρὸς τὰ ἔνω,, Π’ πλησίον μου εὐρισκόμενη Γαλλὴ ἦν ὑπερβολικῶς ὑπερυγᾶπων, εὖρε θέστην ἀνοιχτὴν νὰ πλησιάσῃ καὶ κατασχέτῃ τὴν ὥραν μετ’ ἑστίν: ἦν ἐλευθέρην ἀρήτας, ἀρχίτε θωπεύον καὶ ῥογαλιζόν τοὺς

εὐχαρίστους πρὸς με ῥεμβασμούς!!! Μεγάλος ἐνθουσιασμὸς μὲ κατέλαβε βλέπων τὸ ὑπερβολικῶς ἀγαπὸν με: ζῶον νὰ ὑψῶνῃ τὴν κεφαλὴν του καὶ ἰδῶν τὴν δεξιάν μου χεῖρα, προπτοιούμενον διαφόρους κινήσεις, σὺν ἅμα δὲ ἀναθέντων ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν ὤμων μου, καὶ κατ’ ἐρχόμενον ἐπὶ τοῦ Δαπέδου παίζον μὲ διάφορα ἀντικείμενα. Ἡ ὥρα πλεισιάζει ἵνα ἀναχωρίσω διὰ τὴν ἐργασίαν μου, Ἡ ἡμέρα αὐτῆ μου ἐρένετο διαφορετικὴ ἴσως καὶ ἦτον ἐρπὴ’ αἱ ἄνθρωποι περὶ ἐστρέφοντο διαφορετοτρόπως, κάτι ἀρχίτε νὰ ὀλίβῃ τὴν συνιδίτην μου. Μεγίστη μελαγχολία μὲ κατέλαβε δὲν ὑδυνάμην νὰ ἐνοίσω τί συμβαίνει εἰς ἐμὲ αὐτόν,, εὐρέθην ἀπαριγόριτος, αἱ ὀφθαλμοί μου ἔρεον δάκρυα: ἐκ τοῦ στόματός μου ἀνήρχοντο διακεκομένοι ἀνεπτεναγμοί, ὅλη ἡ εὐχαρίστητής μου διεσχορπίσθη, ὁ κόσμος μου ἐράνη ὡς ἔριμος τῆς Αἰγύπτου κατοικουμένου ὑπωθυρίων ἀγρίων.

Ταυτοχρόνως συγκρατοῦμαι ἐν τ’ αὐτῆ τῆ ἀμιγανία, εὐτκευθῆν, ὅτι αὐτὸ θὰ προήρχετο ἐκ τοῦ ἀπὸ τὴν Πατρίδα μου ἀπὸ μακρήνον με χρόνον, καὶ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτι, ἀποσιάζον τῆς πατρίδος μου κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.

Ἀκολουθεῖ.

Ζητούμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομη-
τῶν μας διὰ τὴν τυχὸν πλημμελῆ διανομὴν τοῦ
φύλλου, τοῦ κ. Μαριγλῆ ἀπουσιάζοντος. Παρακα-
λοῦμεν δὲ τοὺς μὴ λαβόντας αὐτό, νὰ τὸ ζητήσω-
σιν ἀπὸ τὸ Καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Ἐπαμεινώνδα
Τζιβόγλου—δηλοῦντες ἅμα εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομά των.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀξιολόγους κ. κ. συνδρομητὰς μας, ἐὰν
ἔχουν παράπονα ὡς πρὸς τὴν διανομὴν, νὰ μᾶς τὰ δηλώσουν.

Δι' οὐδεμίαν ἢ ἐφημερίδα εὐθύνεται πληρωμὴν γενομένην
ἀνευ ἀποδείξεως φερούσης τὴν ὑπογραφήν τοῦ Διευθυντοῦ
καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος.

Φαρμακοποιοὶς διπλωματοῦχος μετὰ πείραν πολυετῆ ζητεῖ
θέσιν ἢ συναπτερισμὸν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Σμύρῃ κ. κ. συνδρομητὰς μας ὅ-
πως διευκολύνωσι τὸν ἡμέτερον περιοδεύοντα ἀντιπρόσωπον
κ. Ἀλκιβιάδην Μαριγλῆν.

Οἱ κερδίσαντες ἀριθμοὶ τοῦ λαχείου Κάπης.

918, 272, 494, 537, 108, 1300, 661, 1352,
785, 1787, 1346, 133, 1257, 866, 1856, 1985,
1707, 1437, 79, 550, 970, 157, 1847, 134,
389, 1155, 1483, 1269, 178, 806, 428, 436,
1568, 1128, 963, 414, 612, 289, 1192, 685,
640, 928, 1240, 36, 1870, 154, 376, 1267,
738, 10.

Ἑλληλογραφία

κ. Ν. Τσαμπάζην. Ἰόνιον. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαρι-
στοῦμεν. ἀσπῆσατε τὸ φύλλον μου καὶ εἰς ἄλλους Μυτιληναί-
ους.— κ. Α. Α. Μ. ἐνταῦθα. Περίστε νὰ πάρετε τὰ γραμμα-
τόσημά σας.— Μ. Χ. Α. — ἐνταῦθα. σᾶς συμβουλεύω διάκρι-
σιν καὶ σᾶς εὐχομαι καλὴν γνῶσιν.

Ἄπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδα παίρνει ὅλοι τὸν καπνὸ σας
καὶ «ΜΥΤΙΛΗΝΙΟ» μαζί, καὶ δε θάναί γιὰ κακό σας.

ΤΑ	ΚΕΡΙΑ	ΣΑΣ
ΤΑ	ΓΙΑΛΙΚΑ	ΣΑΣ
ΤΑ	ΕΠΙΠΛΑ	ΣΑΣ
ΣΤΕΦΑΝΑ		ΣΤΕΦΑΝΑ
Διὰ Γάμου		Διὰ Κηδείας
Εἰς τοῦ		
ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΔΟΥ		

ΖΥΘΟΣ ΔΡΕΚΕΡ

Ἐγγυημένος διὰ τὴν ἀγνὴν καὶ ἀβλαβὴ ποιότητά του.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
διὰ τὴν νῆσον μας καὶ τὰς ἀντικρου πόλεις τῆς
Μ. Ἀσίας

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΛΕΛΗ & Σίας

Ἐνεκα τῶν συχνῶν τμηματικῶν ἀφίξεων, θὰ εὐρίσκειται
εἰς τὰ Καταστήματα αὐτῶν διαρκὴς παρακαταθήκη
ΝΩΠΟΥ ΖΥΘΟΥ ΔΡΕΚΕΡ

ΠΡΕΤΕΡΕΤΕΡΑ

ΠΡΕΤΕΡΕΤΕΡΑ

Ὅσοι θέλετε

ΠΑΝΑΜΑΔΕΣ

Ἐγγυημένους

ΚΑΙ

ΚΑΠΕΛΛΑ ΨΑΘΙΝΑ

ἀσυγκρίτου **ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ**
ἀκχερωμένου **ΕΥΘΗΝΙΑ**
καλλιτεχνικοῦ **ΓΟΥΣΤΟΥ**

Τρέξατε εἰς τὸ μέγα Κατάστημα

ΧΑΤΖΗΛΙΑ - ΧΡΥΣΟΧΟΟΥ & Σίας

ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΑ

ΚΡΑΣΙΑ ΛΕΣΒΟΥ

ΛΕΟΝΤΗ - ΚΑΜΠΟΥΡΗ

Ἐξ ἈΓΝΗΣ ΣΤΑΦΥΛΗΣ

Μεγάλῃ ἀποθήκῃ καὶ πλουσιωτάτῃ συλλογῇ παν-
τῶς εἶδους κρασιῶν καὶ ποτῶν ἐγχωρίων καὶ ξένων.

Κατασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ καὶ
δεδοκιμασμένης πείρας οἴνοπαραγωγοῦ

A. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

ἈΠΟΘΗΚΗ ὁδὸς Μικρῶν Γυαλοῦ, πλησίον σιδηροδρογίου
Λουκᾶ καὶ Καραμητισσοπούλου.

Συνιστᾶται θερμῶς,
εἰς τοὺς Μυτιληναίους

ΤΟ

ΜΕΤΑ ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Ἡ "ΑΝΑΤΟΛΗ"

ΜΠΙΖΑΝΟΥ & ΧΑΡΙΤΟΥ

ΣΜΥΡΝΗ (Ἐπὶ τῆς προκυμαίας)

Καθαριότης. Τάξις. Ἀκρίβεια.